

indtraadte Priisforhøielse eller ikke, hvorimod det, saalange den lovgivende Magt intet Skridt gjør, bliver ved de nu normerede Gager, med et Haab om Forbedring i Tilfælde af Dyrtid. Forsaa vidt kan der jo ikke være nogen Fare ved, at denne Lov gjøres vedvarende, men der er heller ikke Noget vundet derved, naar vi ere komne til den Erkjendelse, at det ikke kan være vor Hensigt at opretholde den i denne Form, som en almindelig Gagelov. Ligeoverfor denne Betragtning bliver Spørgsmaalet da: kunne vi ved at fastsætte, at denne Lov skal vedblive at bestaae, indtil den formelig bliver hævet, lettere bringe Regjeringen til at forelægge en Gageringslov, som optager denne Lovs Princip — enten formuleret paa samme Maade som her, eller saaledes, som Dødsforeren har hentydet til, at det muligt kunde formuleres, men ialtsald et saadant Princip, hvorved Gagerne deles i en fast Deel, angivet i Penge, og en bevægelig Deel, angivet i en eller anden eller flere Naturalgjenstande — ville vi derved udøve en større Indflydelse paa Regjeringen, ville vi derved snarere bringe Regjeringen til at overføre det samme Princip i den nye Gageringslov, end naar vi kun lade Loven gjælde for et Aar? Besvares dette bekræftende, saa vil det være hensigtsmæssigt fra Thingets Side at forsøge paa at fastholde det Ændringsforslag, som Mindretallet har stillet, men kunne vi derimod sige os selv, at Thinget til næste Aar vil betragte Sagen paa samme Maade som iaar, vil med samme Fasthed enten blive staaende ved de nuværende Gager eller kun gaae over til andre under Forsudsætning af, at dette Princip bliver indført, da er der heller ikke Noget vundet ved at give denne Lov større Fasthed, end den allerede har. Den vanskelige Side af Sagen er upaatvilelig den, at Loven issor ikke fra først af fik sin rette Skikkelse paa det Sted, hvor den først blev behandlet, og at det først var ved Slutningen af Sessjonen, at det var muligt at indbringe det Princip, som er gjort gjældende, deri. En anden Ulempe, som unegtelig klæber ved nævnte Lov, er den, at den issor formuleredes saaledes, at man siden efter har kunnet sige, at dens Hensigt kun var at ramme det ene Aar og med en vis bestemt Priis for

Bygget, eftersom man allerede dengang kjendte Capitelstarten; dette var nu aabenbart ikke Hensigten, men man har, som sagt, kunnet benytte sig af den Form, Loven fik, og som paa en vis Maade blev os paatvungen, til at sige dette. Jeg for min Part kan i dette Øieblik ikke ret indsee, hvilken af de to nævnte Veie der stærkest vilde tvinge Regjeringen til i Udarbeidelsen af Gagerregulativerne at gaae ind paa det her opstillede System. Det kan gjerne være, at Mindretallets Forslag vil have Fortrinet i denne Henseende, men det er ganske vist, at Loven, givet for 1 Aar, har det for sig, at man da fra alle Kanter vil være mere ivrig efter at fremkalde en Gage Lovgivning, thi saa er man ikke mere sikker paa at kunne faae Tillæg i Dyrtid. Det er muligt, at naar vi følge Mindretallet, bliver en stor Deel af Embedsmændene beroliget derved, idet de da med Sikkerhed see, at de, naar Priiserne stige, ville faae forbedrede Indtægter, og kan man forudsætte det som rimeligt, saa er det ganske vist, at Lovudkastet, som det nu er, har Fortrinet. Det er beklageligt, men det ligger i forskjellige Forhold, som vi ikke ganske klart kunne see, at det Aar, der er forløbet, siden denne Lov blev voteret som en Mellemting mellem en Dyrtilslov og en Gageforbedringslov — thi det kunne vi ikke nægte den er — ikke fra Regjeringens Side er bleven brugt til at formulere en Lov, som fulgte det samme Princip og som afhjalp de Vanskeligheder, Regjeringen nu synes at finde i nærværende Lov. Jeg skal med Dødsforeren meget villig indrømme, at et af de uheldigste Momenter til at votere for Mindretallets Forslag er det, hvori vi tillige raadslaae om, hvorledes Capitelstarten skal fastsættes, thi det er ganske vist, at jo mere vi med Hensyn til Capitelstartens Fastsættelse nærme os det ærede Medlem, der staaer i Spidsen for Mindretallet, desto roligere kunne vi ogsaa votere med ham i denne Sag, men jo mere vi ansee os nødt til at modstaae en Bestræbelse i hin Retning, saalange hele Fastsættelsen af Capitelstarten eller Kornværdien i Penge som almindelig Maalestof ikke har nogen anden Betydning, noget andet Formaal end det, det nu har, jo mere, siger jeg, vi maae modsætte os at bringe Capitelstartens Fastsættelse ud af det Spor, hvori